

STRIJDEND STERVEN

FL.1,25 BF.20 Nr.275

STRIJDEND STERVEN

In 1945 staken de geallieerden de Rijn over. De oorlog was in het eindstadium gekomen.

Hoewel het bijna afgelopen was, verdedigde de Duitsers, op bevel van de Führer iedere meter grond.

Enkelen gaven zich over.

Anderen deserteerden, hoewel ze wisten dat ze op staande voet zouden worden doodgeschoten, als ze gesnapt werden...

Maar er waren altijd mannen zo-als Kapitein Ulmer.
Wij sterven strijdend. Blijf tot de laatste patroon vuren !

Bij deze mannen was een held - Dieter Finch...
Dit keer is alles nutteloos. Een zinloos offer !

Kapitein...
Ga terug naar je post, Finch. Niemand gaf je toestemming die te verlaten !

Tot uw orders.
Ik weet wat je denkt, Finch. Je bent aan 'n been gewond en hebt een verlofpas van twee weken in je zak !

Maar ik heb je hier nodig, dus blijf je. Jouw ijzeren kruis maakt geen indruk op mij.

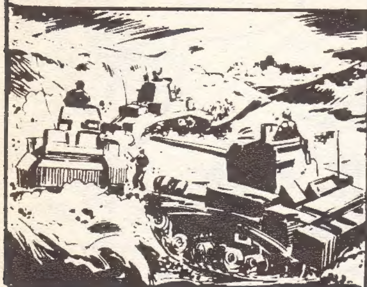

We moeten die man neerschieten. Hij is gek !
Zeg dat niet. Hij is onze kapitein.

Dieter dacht aan de tijd in Noord Afrika, toen Duitsland overwinning na overwinning behaalde....

De Britten vochten hard...

Dieter was de moedigste...

Dieter zag zijn mannen vallen...

Maar iets liet hem doorvechten.
Energie...

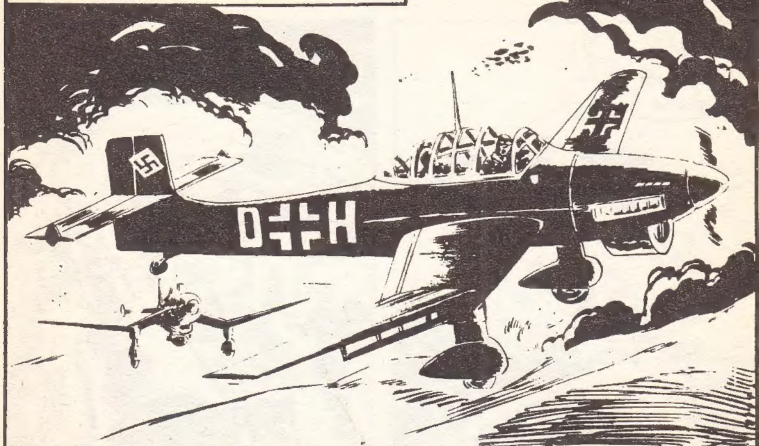
Hij bleef alleen in de
stelling achter....

Die sergeant was ervan over-
tuigd, dat de Duitser vroeg
of laat zou vallen.

Toen kwam plotseling de Luftwaffe...
D H

Eén van de onzen beneden heeft hulp nodig.

We zullen hem even helpen.

Kijk uit !
Liggen !

De Britten kregen de volle laag...

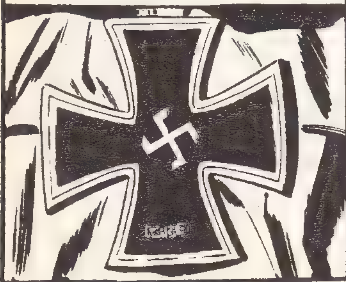
De overlevenden waren gedwongen terug te trekken.

Dankzij zijn moedige tegenstand hield Dieter Finch de stelling...

En Dieter Finch was er trots op...

Maar nu onder gelijke omstandigheden lag de situatie anders. Dieter was een verslagen man.

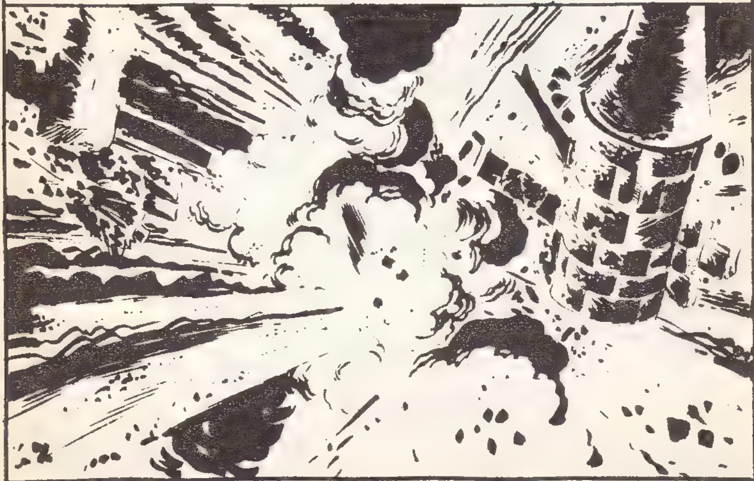
Zijn vijanden kwamen dichterbij...

We gaan, jongens. Gebruik de handgranaten. We hebben al te veel tijd verknoeid !

Een granaat vloog door de lucht...

En explodeerde vlakbij de Duitse stelling...

Dieter bleef ondanks alles de orders opvolgen...

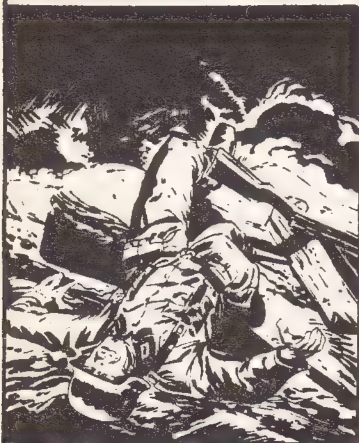

Ze zijn gek, als ze zich niet overgeven. Begrijpen ze niet, dat ze allemaal zullen sterven ??

Een kolonne tanks naderde onherroepelijk....

Dieter Finch bleef achter...

Op andere plaatsen verdedigden de Duitsers zich nog feller.

De patrouille van luitenant Macintyre was omsingeld.

Probeer die struiken te bereiken, Kent. 't Is riskant, maar...

't Is ook riskant om hier te blijven.

Kent Marshall haatte de Duitsers....

En nu stond hij op het punt door hen gedood te worden...

Pas op,
Kent !

Zij schoten.

Hij sprong wanhopig vooruit.

Als ik 't haal ben ik veilig !

Daar zullen jullie stil van worden.

Dat gebeurde...

Goed gedaan, luitenant. Kom nu...één voor één. Ik zal dekking geven !

In zulke gevaarlijke ogenblikken, dacht Kent aan de oorzaak van zijn haat...

Hij dacht aan de boerderij van zijn ouders in Illinois.

Hij had verlof en het beloofde
een prachtige dag te worden.

Heb je nog iets van Pe-ter gehoord?

Ja...een brief. Hij is in Noord Afri-ka. Alles is goed !

Ondanks dat, had ik hem liever bij mij hier, in de Pacific.

Peter is impulsief. Hij is ervan overtuigd dat hij alleen de oorlog ook wel kan winnen !!

Toen werd het geluk van die dag verstoord...

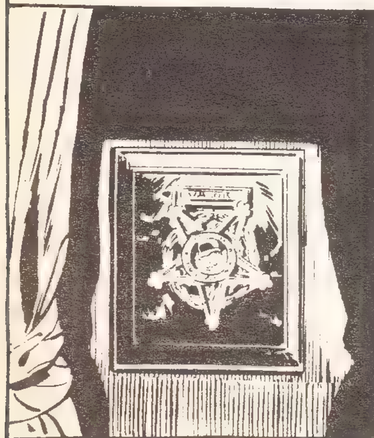
Een paar regels....
Een medaille....
verder niets...

Ja....een medaille...

Het was een symbool van moed, maar een slechte compensatie voor 't verdriet van een moeder.

Die ontstak de haat in het hart van Kent Marshall....

Maar Kent kreeg zijn overplaatsing niet en moest in het Oosten blijven vechten...
Pas veel later werd hij bij de strijd in Europa betrokken, als deel van het invasie leger.

Hij vocht in de
voorste linies...

Hij daagde het gevaar uit...

Veel van z'n vrienden stierven.

En ook veel vijanden....

Langzaam vergat hij zijn haat...

Hij was door de oorlog gehard. Hij wilde nu, dat het vlug over zou zijn.
Kom op ! Eén voor één !!

Maar de oorlog had nog meer verrassingen in petto voor Kent...

Een Duitse soldaat lag tussen de slachtoffers maar was nog niet dood...

Hij vocht nu zo hard mogelijk om in leven te blijven...

Alle Duitse tegenstand was met luchtsteun weggevaagd...

Verdomme. Ik vind het niet leuk hier geisoleerd te zitten !!

De moffen kunnen overal vandaan komen.

Kalm aan, jongens.

Wij zijn niet de enige, die door 't front braken. Iemand zal ons redden. We zullen eens rondkijken, Kent !

De anderen volgen !!
Het schijnt dat daar iets gaande is !!

AGH ! !

Hé ! Een mof daar !

Wacht ! Niemand heeft jou tot beul benoemd.

Pas op, Je hoeft alleen maa naar hem te kijken.

Waarom al deze consideratie ?

Houd je kop. Niemand vraagt je mening.

Luitenant Macintyre gaf iemand bevel voor de gewonde duitser te zorgen...

Diezelfde nacht....

Ze antwoorden, sir.

Hier Majoor Standall. Ontvangt u mij, luitenant ? We zijn 15 kilometer van Krewen.

't Lijkt wel of de Duitsers hier stand willen houden.

U moet maar zien, dat u het redt. Ik kan hier niemand missen !!

Er wordt verteld, dat de Duitsers versterkingen sturen. Misschien weet hij waar het depot is !!

'n Paar uur later kwam Dieter bij... en door de prima kennis van de duitse taal van Kent, konden ze een gesprek voeren.

Voelt u zich beter?
Ik weet 't niet. Ik kan me niet bewegen. Maar u...

Ja, ik ben Amerikaan. We hebben u vanmiddag gevonden.
En ik ben natuurlijk gevangen.

We hebben uw leven gered. We zullen u niet doden, als u meewerkt !

Ik weet alleen, dat mijn groep weggevaagd is... en dat ik gauw zal sterven !

Tegen de ochtend beval Macintyre zijn mannen te vertrekken....

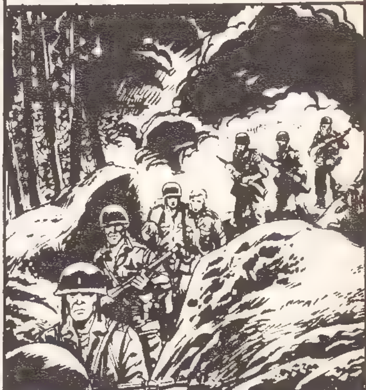

Laat mij hier achter. Ik ga toch dood. Ik zal nooit meer thuis komen...of waar dan ook !

Hij is ernstig gewond, sir.

En hij wil niet praten. 't Is een probleem, maar...

Macintyre weigerde de gewonde achter te laten. 't Was een gewetenszaak....

Plotseling....

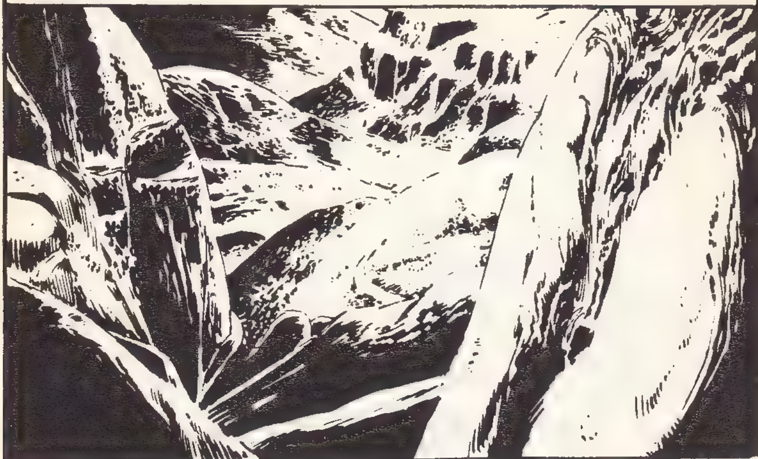
'n Duitse patrouille.

Het zijn er zes,
net als wij !

De Duitsers stopten ook met schieten....

Net wat ik dacht. Ze hebben niet veel munitie.

't Is onze enige kans om te ontsnap-pen !

Hij had nu de situatie in de hand...

Ze sterven allemaal !

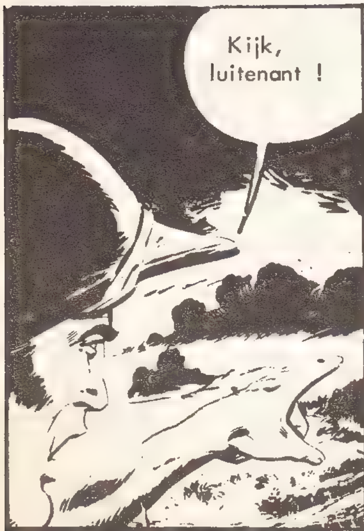
Maar toen...

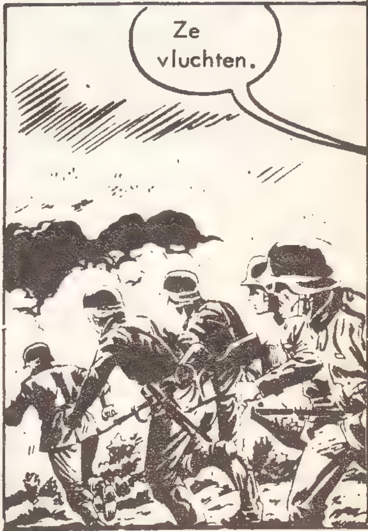

De Duitser werd gedood...

De rust keerde terug.
Het is een wonder dat we nog leven.

Kijk, luitenant !

Ze vluchten.

Als je hier uit wilt komen, spaar dan je kogels !

Het gevecht was kort. De vijand vluchtte...

Opeens herinnerde Kent Marshall zich de onderscheiding van zijn broer...

Dieter Finch leefde nog twee dagen en vertelde aan Kent zijn levens-verhaal...hoe Duitsland voor de oorlog was... van hun huisje buiten de stad.

Maar toen kwam voor hem het einde...

Een ogenblikje, Kent. Jij weet veel van hem.

Hij wilde met iemand spreken. Ik luisterde alleen maar !

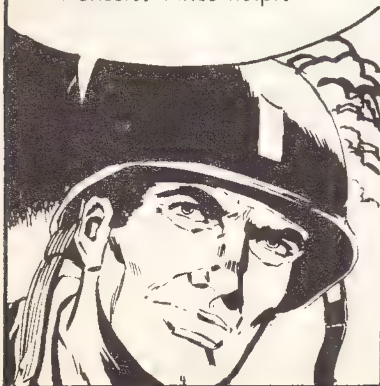

Voor het eerst sinds mijn broer stierf, vind ik 't erg van een Duitser...

Terwijl ik luisterde... dacht ik, dat het ieder van ons had kunnen zijn !!
Ik heb 'n idee, Kent. Je hoeft 't niet te doen...

Dit is de verlofpas van Dieter Finch. Die loopt over drie dagen af. Tijd...die wij kunnen gebruiken.

De naam van de stad wordt genoemd, Brechen !
Ja, daar woonde hij.

Kijk op de kaart, Kent. Brechen is ongeveer 30 kilometer van Krewen. Als iemand in Dieter's uniform tussen de patrouille door liep...

In het uniform van de Duitse soldaat en met zijn papieren, maakte Kent zich klaar om te gaan...

Hij leek niet erg op jou, maar met wat verband op je gezicht, zal niemand eraan twijfelen, dat je een Duitse held bent.

Dat hoop ik.

Ondertussen werd de echte Dieter Finch begraven....

De man, die zijn identiteit had aangenomen, trok het Duitse gebied in....

Tegen de avond zag hij een geallieerd konvooi....

Ik trek mijn oude uniform aan. Ik wil niet ontdekt worden.

Verdomme ! Als ik die uitrusting verlies...

Toen hij bewoog, werd het Duitse uniform zichtbaar....

'n Duitser !

Ik ken die truc. Ze deden het in de Ardennen ook !

Nee ! Ik
ben Amerikaan.
Niet schieten.

Verdomme! Ik
Ik had nooit gedacht
voor eigen mensen
te moeten
vluchten.

De vlucht lukte en hij liep de hele nacht door....

Hij liep tot de middag....

Ja ! Maar ik moet eerst uw papieren zien !!

Ja, kapitein.

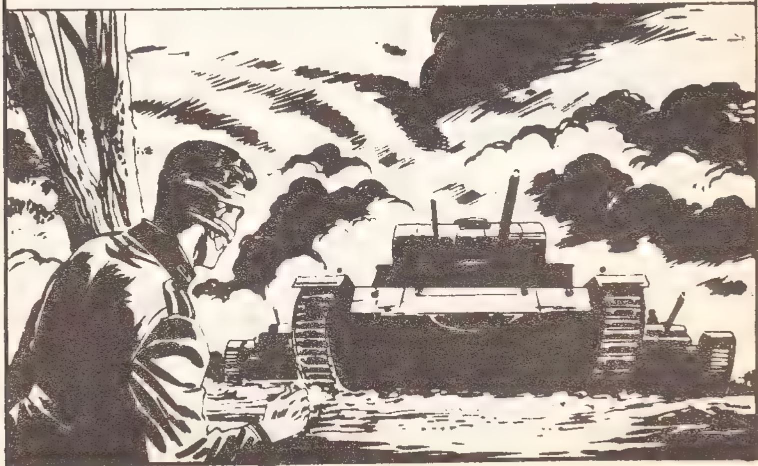
Even leek de officier te twijfelen....

Een stem uit de radio verbrak de stilte...

Tegen de avond kwam hij aan.
Volkomen uitgeput....
Ik heb nog maar anderhalve dag !

Kent liep door en deed belangrijke ontdekkingen...

Vijftig tanks. Waarom worden die niet ingezet ??

Hij probeerde meer inlichtingen te krijgen van een soldaat...

De duitse verdediging kon door de komst van verse troepen standhouden...

Toen de nacht viel...
Nuttige inlichtingen. Nu moet ik terug.

Maar ik moet eerst iets doen !

Dit kruis. Ik moet het brengen waar het hoort !

Iets scheen hem naar Dieters huis te brengen...

Hier is het... Dit huis heeft ook veel geleden. Ik moet naar binnen !

Twee paar ogen keken hem aan, bijna zonder hem te zien...

Dieter... mijn laatste zoon !

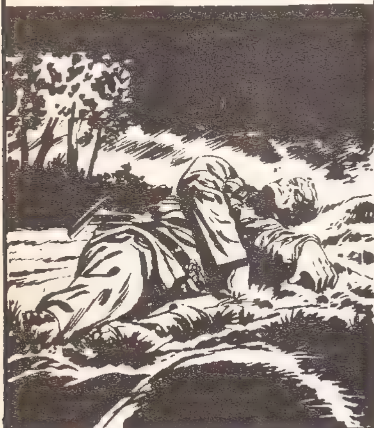
Zonder te zeggen, dat hij geen Duitser was, vertelde hij in 't kort alles...

Ik denk, dat ik goed gehandeld heb, ondanks het leed, dat ik bracht.

Kent was zo vermoeid, na drie slapeloze nachten, dat hij in slaap viel...

...en 's morgens....

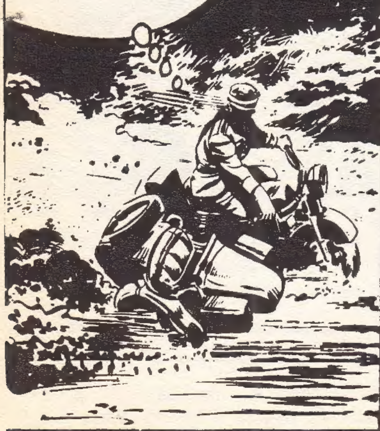
'n S.S.- officier. Als ik vlucht, krijg ik last !!

Welk onderdeel ? Wat doe je hier ? Papieren alstu-blieft !
Ja, direkt !

Je moest al bij je onderdeel zijn.
Niemand van mijn sectie leeft nog, sir, alleen ik....

Je wilt toch niet deserteren ? Veel lafaards doen dat !

De oorlog was nog niet voor-bij. Zijn leven hing ervan af, hoe snel hij kon denken...

Nu moet ik hier vlug weg !!

's Nachts werden Kent's inlichtingen aan de majoor doorgegeven...
Uitstekend gedaan. Nu wordt 't gemakkelijker.

'n Paar uur later werden de Duitse reserves weggevaagd....

De geallieerden trokken op naar Berlijn.

Veel medailles zoals deze, zonder dragers, werden het symbool van de dapperen, die hun leven op het slagveld lieten.

Published by Euredit and distributed by Baldakijn Boeken, 20-28 Elisabethgaarde, Bussum. Printed in Finland.